

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Giudice di pace di Rimini (Italia) on esittänyt 2.9.2025 – Balneari Rimini v. Comune di Rimini

(Asia C-574/25, Balneari Rimini II)

(C/2025/5814)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Rimini

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Balneari Rimini

Vastaaja: Comune di Rimini

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 195 ja SEUT 51 artiklaa, luettuna yhdessä SEUT 345 artiklan sekä palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY ⁽¹⁾ johdanto-osan 9 ja 57 perustelukappaleen, 1 artiklan 5 kohdan ja 2 artiklan 2 kohdan a ja i alakohdan kanssa, tulkittava siten, että matkailu- ja virkistyskäyttöön tarkoitetut julkisomisteisia ranta-alueita koskevat konsessiot, kuten se, jollainen on myönnetty kantajayhtiölle, kun konsessionhaltija toimii matkailualalla ja tarjoaa jatkuvasti ja muuten kuin satunnaisesti yleistä etua koskevia muita kuin taloudellisia palveluja ja harjoittaa julkisen edun mukaista toimintaa valtion omistamalla alueella, millä suojataan julkista omaisuutta, kansanterveyttä ja yleistä hygieniää sekä turvataan vammaisten henkilöiden pääsy helio- ja vesiterapiaan, sekä toteuttaa matkailu-, kulttuuri- ja ympäristötoimia, on jätettävä direktiivin 2006/123/EY kaltaisten yhdenmukaistamisdirektiivien ja/tai SEUT 49 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle?
- 2) Voidaanko matkailu- ja virkistyskäyttöön tarkoitetut julkisomisteisia ranta-alueita koskevat konsessiot, kuten se, jonka haltija kantajayhtiö on, joiden haltija ei tarjoa hankintayksikön määrittämiä palveluja vaan harjoittaa taloudellista toimintaa valtion omistamalla alueella sellaisen sopimuksen perustella, jolla annetaan konsessionhaltijalle oikeus hallinnoida joitain julkisia hyödykkeitä ja varoja joko yksityis- tai julkisoikeudellisen järjestelmän puitteissa, ja joiden osalta valtio määrittää vain yleiset käyttöehdot ja jotka koskevat luonnonvaroja, jättää direktiivissä 2006/123/EY tarkoitettujen lupien ja/tai käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/23/EU ⁽²⁾ tarkoitettujen sellaisia palveluja koskevien käyttöoikeussopimusten, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon direktiivin 2014/23/EU johdanto-osan 4 ja 15 perustelukappale?
- 3) Riippumatta edellisiin kysymyksiin annettavista vastauksista – – jäävätkö matkailu- ja virkistyskäyttöön tarkoitetut julkisomisteisia ranta-alueita koskevat konsessiot, kuten se, jonka haltija kantajayhtiö on, jotka ovat alkaneet ennen 28.12.2009 ja joiden voimassaoloa on lakisääteisesti jatkettu toistaiseksi 24.6.2016 annetun asetuksen nro 113 (decreto-legge 24 giugno 2016 n.113) 24 §:n 3 septies momentin mukaisesti tekemättä uutta konsessiosopimusta tai muuttamatta konsession sisältöä merkittävästi, direktiivin 2006/123/EY soveltamisalan ulkopuolelle, kun otetaan huomioon tämän direktiivin 44 artikla sekä analogisesti tai suoraan direktiivin 2014/23/EU 43 artikla?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 376, s. 36

⁽²⁾ Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1).

- 4) Riippumatta edellisiin kysymyksiin annettavista vastauksista – onko katsottava, ettei direktiivin 2006/123/EY 12 artiklaa kuitenkaan voida soveltaa sellaisiin matkailu- ja virkistyskäyttöön tarkoitettuihin julkisomisteisia ranta-alueita koskeviin konsessioihin kuin se, jonka haltija kantajayhtiö on, kun Italian hallitus on kyseisen ranta-alueen omistajan ominaisuudessa ilmoittanut ministerineuvoston puheenjohtajan 6.10.2023 päivätyllä virallisella ilmoituksella, ettei rannikkoalueen luonnonvarojen vähäisyyttä koskeva edellytys täyty jäsenvaltion antamien tietojen perusteella yleisen, abstraktin, oikeasuhteisen ja syrjimättömän lähestymistavan mukaisesti, ja onko Euroopan komission toiminta SEU 4 artiklan ja vilpittömän yhteistyön periaatteen vastaista siltä osin kuin komissio kiisti 16.11.2023 annetussa perustellussa lausunnossa, jolla päätettiin 3.12.2020 annetulla virallisella huomautuksella käynnistetty rikkomismenettely nro 2020/4118, asianomaisen valtion laatimat tiedot kyseisten luonnonvarojen vähäisyyttä koskevan edellytyksen täyttymättä jäämisestä ja uhkasi samalla aloittaa SEUT 258 artiklan nojalla unionin tuomioistuimessa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn ja antaa tai sallia kattavan tiedonannon perustellun lausunnon sisällöstä?
-